

Consideră că cea mai importantă calitate a unui artist este modestia, iar arta trebuie să descrețească frunțile, să alunge grijile chiar și pentru câteva ore. Mezzo-soprana Maria Jinga este o persoană discretă, deși farmecul și vocea o recomandă pentru a ține capul de afiș al oricărei publicații culturale, respectabile.

Este fascinată de Anna Karenina ca reprezentantă a unei epoci, dar nu și de destinul acesteia.

Nu confundă scena cu realitatea cotidiană. Despre faptul că provine dintr-o familie în care soțul său, dirijorul Daniel Jinga este la fel de celebru, spune cu umor că nu se teme de "concurența", căci are de partea sa avantajul de a fi mamă, astfel încât "aplauzele de acasă" îi sunt favorabile. De altfel, autocritica o face să nu se bucure prea mult de aplauzele de după spectacole. Consideră că este frustrant să ai titulatura de artist și să te îmbraci neadecvat, din motive financiare. Se teme de "schimonoseala" tot mai accentuată a societății în care trăim și despre care crede că va afecta valoric viitorul copiilor.

Despre toate acestea în interviul următor acordat în exclusivitate de Maria Jinga pentru Bucharest Herald.

George Grigoriu: Să convenim că artistul de operă este un pictor de suflete. Cum se pregătește Maria Jinga pentru a desena frumusețea acustică. Cine este artistul în acel moment ? Este omul educat să emită armonii sonore sau instrumentul prin care ne vorbește Divinitatea ?

Maria Jinga: Maria Jinga se consideră una dintre acele persoane privilegiate, ce au avut șansa să devină artist. Prin bunăvoința Divinității Maria Jinga a primit cel mai frumos dar - Vocea.

Fără muncă însă nimic nu are valoare. Anii de studiu și-au pus amprenta cu siguranța astfel încât azi

aveți în față Artistul. Personal sunt într-o continuă căutare a sonorității, a noi valențe interpretative, astfel încât atunci când apar în public să nu dezamăgesc. Artistul este instrumentul prin care muzica ia formele dorite iar personajele prind viață încercând să vibreze la unison cu cei deschiși să primească frumosul în inimile lor.

Ca să răspund întrebării legate de Divinitate eu văd lucrurile astfel: Divinitatea înseamnă iubire înseamnă emoție, înseamnă armonie, frumos... Dacă un artist reușește să transmită toate aceste lucruri atunci înseamnă că este instrumentul prin care Divinitatea ne vorbește.

G.G.: *Pentru Richard Wagner muzica este "limba pasiunii", pentru poetul rus Mihail Kuzmin, muzica este "pictura orbilor", pentru Maria Jinga ce înseamnă muzica ?*

Maria Jinga: Pentru mine muzica este „oaza de liniște” este insula în largul mării pe care mă refugiez atunci când mă simt copleșită de cele cotidiene.

G.G.: *Pentru M. Eminescu fiecare ” opera de artă are viață proprie”. De câte ori trebuie să se ”reîncarneze” un artist pentru a trăi deplin ?*

Maria Jinga: Un artist nu are nevoie să se reîncarneze pentru a trăi deplin el trăiește deja intens prin natura profesiei sale. Fiecare personaj căruia i-a dat viața, fiecare spectacol realizat este trăit și consumat chiar mai mult decât o „simplă viață de om”. Pasiunea cu care creezi o operă de artă este ca un foc ce mistuie.

G.G.: *Dacă ar fi să vă transformați într-o notă muzicală, pe care ați alege-o?*

Maria Jinga: Cred că nota muzicală a fost cea care m-a ales înainte să mă fi gândit eu la asta... Si b. Nu știu să spun de ce, însă am observat că vibrez și sunt acordată cu această notă.

”Nu am confundat niciodată scena cu realitatea cotidiană”

G.G.: *Ce este scena ? O lume a visului, sau continuarea unei realități cotidiene ?*

Maria Jinga: Eu nu am confundat niciodată scena cu realitatea cotidiană. Pentru mine scena este o lume de vis în care poți trăi după norme și viziunile compozitorului, libretistului, regizorului și a scenografului. Fiecare operă este inspirată din fapte reale ale societății cum de altfel găsim povești și în literatura, însă ele fac parte din ficțiune. Este adevărat că fiecare spectacol de operă poate fi transpus în „vremurile noastre”, dar care mai este farmecul? Și apoi, toate detaliile au fost gândite pentru timpul și spațiul respectiv. În final, aceste detalii te vor deoala... Arta trebuie să te binedispună, să descrețească frunțile, să alunge grijile chiar și pentru câteva ore și dacă reușești să uiți de realitatea cotidiană atât ca artist cât și ca spectator atunci Scena este o porțiță către o lume de vis.

G.G.: Unde vă regăsiți sufletește, în opera clasică sau în cea avangardistă ?

Maria Jinga: Cu siguranță în cea clasică. Poate o să fiu considerată învechită însă mintea mea, corpul meu este setat să vibreze la tot ce înseamnă clasic.

G.G.: Cu siguranță există și compromis în artă. Până unde poate merge el, în numele desăvârșirii ?

Maria Jinga: Compromis... sub o formă sau alta cu toții o facem. Atunci când ai familie, copii chiar și mersul la servici este un compromis. Totul merge până la limita bunului simț și a bunei înțelegeri. Nimic din ceea ce faci nu trebuie să te afecteze nici pe tine și nici pe cei din jurul tău. Munca trebuie să fie cel mai mare compromis pentru fiecare dintre noi și atunci rezultatele vor fi pe măsură.

”E frustrant să ai titulatura de artist și să te îmbraci neadecvat.”

G.G.: Ce este mai important pentru un artist, talentul sau munca ? Banii sau aplauzele ?

Maria Jinga: În egală măsură talentul și munca. Fără talent poți să muncești până îmbătrânești pt că niciodată nu vei „străluci”. Doar cu talent și fără muncă ești ca un diamant neșlefuit. Pentru mine aplauzele sunt importante pentru că de foarte multe ori reflectă rezultatul muncii mele. Recunosc însă că autocritica nu mă lasă să mă bucur în voie de aplauzele de la finalul

spectacolului. Cât despre bani vrem, nu vrem, sunt importanți. Încerc să mă mulțumesc cu ce am, însă, uneori e frustrant să ai titulatura de artist și să te îmbraci neadecvat. Imaginea unui artist necesită și investiție financiară și mă rezum aici doar la ținutele de gală...restul deduceți dumneavoastră.

"Se pierde simțul valorii iar societatea se schimonosește pe zi ce trece"

G.G.: Cât de frustrantă este "competiția" cu "divele tabloidizate", dacă ne raportăm la volumul de muncă dar și la câștiguri?

Maria Jinga: Dacă mă întrebați pe mine eu nici măcar nu văd o competiție pentru că nu se poate pune un semn egal între noi. Fiecare cu drumul lui/ei. Ceea ce este cu adevărat frustrant este că se pierde simțul valorii iar societatea se schimonosește pe zi ce trece. Din păcate nu eu sunt cea care suferă în urma acestei competiții ci noi toți și suntem răspunzători cu toții pentru ceea ce lăsăm moștenire copiilor noștri.

G.G.: Dacă ar fi să vă identificați cu un personaj din Opera Universală pe care l-ați alege ? De ce ?

Maria Jinga: Chiar zilele trecute îmi aduceam aminte de năzbâtiile din copilărie și știu că eram fascinată de Anna Karenina. Îmi plăceau rochiile de epocă, îmi plăcea epoca respectivă... nu cred că mă identific cu acest personaj însă este un personaj de suflet care cumva a marcat drumul pe care l-am ales și anume acela de a deveni artist.

"Acasă aplauzele sunt împărțite în mod egal însă eu am avantajul de a fi MAMA"

G.G.: Este greu, sau un avantaj să interpretați o piesă avându-l ca dirijor chiar pe soțul dumneavoastră ? Acasă, cine își revendică aplauzele ?

Maria Jinga: Of, dificilă întrebare... Sunt și avantaje și dezavantaje. Fiecare dintre noi, cu

modestie spun, este valoros în ceea ce face. Ne știm bine locurile și ne respectăm munca reciproc. Avantajul ar fi că ne cunoaștem foarte bine și ne simțim intențiile în interpretare. Ne urmărim unul pe celalalt și ne susținem. Dezavantajul este că poți intra foarte ușor în gura lumii dacă nu confirmi. Acasă aplauzele sunt împărțite în mod egal atunci când vorbim de profesie însă eu am un avantaj... acela de a fi MAMA.

G.G.: *Dacă România ar fi o piesă de teatru liric în ce categorie ați încadra-o?*

Maria Jinga: Cred ca aceasta ar fi cea mai grea întrebare de până acum... Aș putea răspunde, însă prefer să nu o fac.

.....

Maria Jinga s-a născut la 19 ianuarie 1980, în Brașov. Este absolventă (2004) a Universității de Muzică - București, Facultatea

de

Interpretare

Muzicală, secția Canto

clasic,

clasa

prof.

Geogeta

Stoleriu. Din 2006 este angajată a Operei Naționale București. A debutat pe scena ONB, cu rolul Rosina din

“Bărbierul din Sevilla” de G. Rossini. A susținut zeci de concerte, nationale si internationale. A primit Premiul

I

la Concursul Național "Hariclea

Darclée" , Brăila 1995, Premiul al-II-lea

la Olimpiada Națională – Reșița; 1996, Premiul

I

la Concursul

Național "George

Georgescu" , Tulcea, 1997, Marele Premiu la Concursul Național "Hariclea

Darclée" ,

Brăila, 1997, Medalia de Aur – Academia Lutece – Paris, 1998, Finalistă a Concursului Internațional George Enescu; Premiul

I

la Concursul Internațional Arta Florescu, 2010.

Repertoriu:

G. Rossini: "Bărbierul din Sevilla" - Rosina/"Cenușăreasa" – Angiolina// G. Puccini: "Manon Lescaut" – Un Musico, debut la O. N. B. /"Madama Butterfly" – Kate / "Tosca" – Păstorul.// W. A. Mozart: "Così fan tutte" – Dorabella, debut la O. N. B.

/ „Flautul fermecat“ – Doamna 2/ „Nunta lui Figaro“ – Cherubino / Don Giovanni-

Zerlina//

H. Purcell:

"Dido și Aeneas" – Dido, debut la O. N. B,

P. Constantinescu: „O noapte furtunoasă” – Spiridon

L. Leonardo: „Decebal“

- Flavio

Written by Administrator

Thursday, 30 October 2014 16:59 - Last Updated Tuesday, 04 November 2014 23:53

E. Humperdinck: „Hänsel și Gretel“ – Hänsel, P. I. Ceaiovski: „Evgheni Oneghin“ – Olga.
Vocal-simfonic: G. Pergolesi: Sabat Mater; F. Mendelssohn-Bartholdy: Oratoriul Elias, Visul unei
nopti de vara G.F. Haendel: Judas Maccabeul,

W.A. Mozart “Requiem”

Grigoriu George